

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR” ES A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda:
Megyeház.
de intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.
Kiadóhivatal:
Az EPERJESI NÉPBANK helyiségeiben, fűtőza 2-ik sz. a.

Megjelen: minden vasárnap.
Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhöz küldve:
Egy évre 5 frt — kr.
Félévre 2 " 50 "
Negyedévre 1 " 25 "

Hirdetési díj:
háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczár.
Nyilttér minden sor 10 kr.

Megyénk lelkes hölgyeihez.

Megyénk tüzte ki legelőször a magyarosodás zászlaját és lobogtatja azt most is. Megyénkben alakult meg legelőször a magyarosító egyesület Bánó József elnöke alatt. A példa országsszerte vizsgálhangra talált s azóta Magyarországon számtalan már a hasonló és irányú egyesület.

Tőlünk vették az impulzust, az iránt hogy miként lehet és hol kell édes anyanyelvünket ápolni és terjeszteni, s társadalmi úton a magyar állameszmét erősíteni. Hogy az eddigi eredmény minő, az alakult magyarosító egyesületnél? annak méltatásába jelenleg nem boesátkozunk, csupán a sárosmegyei magyarosító egyesületnél állapodunk meg.

Az eredmény felette szomorú és leverő! Ki hitte volna hogy a századokon keresztül a szépért és a nemesért küzdő s lelkesülő megyei intelligenciánk e magasatos ügyvel szemben közönyös is tudna lenni?

Oh! igen a közöny fölötté nagy, még pedig oly annyira, hogy nem is vagyunk képesek szavakat találni annak ostorozására. Mert valijon kell-e annál nagyobb közöny, midőn e nemes célért küzdő egyesület évi közgyűlését is alig képes megtartani a tagok esekély száma miatt, de másrészt nem ezen közönynek számítandó-e be azon körülmény is, hogy még a csekély tagsági díjak behajtásánál is az egyesületnek a legvégső kényszer eszköz utján a postai megbízással kell bibelődni, sőt még ez sem vezet célhoz és ennek tulajdonítható, hogy az egyesület múlt évi deficitje az 1300 frtot meghaladja!

Bizony bizony ezen rideg tények nem a legnagyobb dicséretére valnak közönségünknek.

Nem kutatjuk e közöny okát. Legyen bármi, de szilárd meggyőződésünk, hogy ez nem az ügy iránti részvétlenség, nem a magyarosítás eszméjének fel nem fogása, vagy lenézése mert ez annyi volna, mint teljes hazafiatlanság — ezt pedig megyénk közönsége részéről feltételeztünk nem szabad s nem is lehet.

De van az egyesületnek egy igen nagy organikus hibája, mely felette bénítólag hat működésére, melynek igen nagy része van az eddigi meddő eredményben.

Es ez az, hogy az egyesület, választmányi tagjai közzé eddig nem választott női tagokat és az, hogy megyénk magyar nevé és magyar érzésű hölgyei nem működtek eddig az egyesület érdekében.

Pedig nő nélkül nem sikerült sehoh a világon sem vallási, sem politikai, sem társadalmi átalakulás, sem forradalom, sem magasabb conceptiójú mozgalom. A nő az eszméknek és eseményeknek leghívebb agitátora és legerősebb apostola, úgy a társadalmi élet nyilvános terén mint a családi szentély szűkebb falain belül.

Róma matrónái, Görögország hős anyái, Franciaország forradalmi hölgyei, hazánk 48-iki küzdelmeinek örvő védangyalai — mind anyiszor és mindnyájan bebizonyították, hogy nem csak jó anyák, hű hitves társak, de lelkes honleányok is, kiknek szíve a hon szeretet életét forrása.

A magyarosító egyesület szervezetében nagy a hiba — hogy nő nélkül lépett fel!

E hibát haladéktalanul helyre kell hoznia! Kell-e ecclatásabb bizonyítéka a nők lelkesülésének, mint a vörös-kereszt-egyesület női tagjainak?

Milliók jöttek be, országsszerte terjedt el — e különben nem is nemzeti zománczú-egyesület, s ezerre megy fiókegyeleteinek a száma.

Miért?
Mert nők vették kezükbe az ügyet.

Már most, ha magyar nőink egy félidő meddig idegen egyesület jaeára működtek és működnek a legnagyobb elismerést érdemlő ügyszerezzel és buzgalommal — szabad-e csak egy percig is kétkednünk, hogy édes anyanyelvünk terjesztése és a magyar állameszme erősítése érdekében kisebb buzgalom, vagy talán közönyt nyel járnának el?!

Nem!
Ismerjük hölgyeink haza szeretetét és azt be is fogják bizonyítani. Hívek maradnak történelmi missziójukhoz

A magyarosító egyesület a legközelebbi közgyűlésen elhatározta ugyan, hogy tagjai közzé 10 női tag is veszfel. De ez nem elég, hanem forduljon a vörös-kereszt fiókegyelet elnökéhez és kérje fel őket, hogy esatlakozzanak csoportosan az egyesülethez, akkor talán még a vörös-kereszt-egyesületnél is fényesebb lesz az eredmény!

Különfélék.

Eljegyzés. Dr. Szlavik Mátyás eperjesi ev. coll. theolog. rendes tanár, jegyet váltott Sziebert Károly törzsorvos kedves leányával, Olgával.

Eljegyzés. Zavatzky Szilárd helybeli kereskedő jegyet váltott június hó 27-én Mikolík Gyula tanár bájos leányával, Ilkával.

A vörös-kereszt egyesület mulatsága. A sírókai fiókegyelet múlt hó 26-án tartá meg felette kedélyes és fesztelen mulatságát, melynek főbb mozzanatait a következőkben adjuk. A szétküldött meghívókban kitűzött gyülekezési időre d. e. 10 órakor minden oldalról érkezett a vendégek serege, oly annyira, hogy a közös déli étkezésnél közel 80 személy volt már jelen. Az étkezés, dacára annak hogy felette olesó volt (teríték 1 ft. 20 kr) teljesen kielégíté a vendégek igényeit. — Ez alkalommal számos toaszt lett elmondva, melyek sorát Piller Kálmán az egyesület elnöke nyitotta meg, életvén első sorban a magyar szt. korona vörös-kereszt egyesületének védasszonyát: Erzsébet királynét; ő tetségét a vendégkoszoru levett fővegekkel lelkesen megéljenzte. Ezután a megyei központi választmány elnökségét Mattyassovszky Tamás főispán és Pulszky Zsófia társelnököket köszönté fel. Az elnök felszólítása után Duka Róbert emelt poharat, a fiókegyelet női elnökére: Szinyei-Merse Pálné ő nagyságára és ifj. Hedry Ernő az egyesület elnökére: Piller Kálmánra. A sok pohárköszöntő közül kiemelendő még Füzy Béla egyleti pénztárnok felköszöntőit a szomszéd egyesületek jelen volt elnökeire. — A majálist rendező bizottság felszólítására a fiók-egyesület tagjai nagylelkűen szebbnél szebb s értékesebb 89 db. nyereménytárgyat boesátottak a bizottság rendelkezése alá, melyek a délután folyamán 1000 drb. 10 kros sorsjegyekkel kisorsoltattak. A jegyek alig egy fél óra alatt elkeltek és sokan sajnálták hogy sorsjegyekhez nem juthattak. A délután folyamán a vendégek száma egyre növekedett. Este 7 órakor kezdődött a tánc, mely megszakítás nélkül reggeli 5 óráig tartott. Lehetetlen hogy a jelen volt vendégeket itt egyenkint elő soroljuk, elég ha kijelentjük, hogy a megye színe java ott volt, csupán a közös hadseregbeli és a honvéd tisztikar meg nem jelenése túnt fel.

TÁRCA.

Szép szobor vagy . . .

*Szép szobor vagy, a melyet csak
Ihlett művész keze alkot;
Ki egyszer lát, nem felejt
Soha többé azt az arczot.*

*Könyörögte szótlan hozzád:
„Hiszek csudás hatalmadban,
Tudom, hogy az ég sebre
A gyógybalzsam te nálad van.”*

*S a válasz, mit aztán nyertem,
Hídeg mosoly volt mindössze,
Mely az erős hitet bennem
Egy perc alatt összetörte.*

*Most tudom, hogy mitsem adhatst,
Hogy szobor vagy, egyéb semmi;
Mégis nézek, s szemecimet
Nem tudom rólad levenni*

*Ha a szenvedő reménye
S hite el is van már veszve,
Azért mégis néz a szótlan
Hídeg márvány feszületre!*

Bánó József beszéde.

(Elmondva a magyarságot és népnevelést terjesztő egyesület június 28-án tartott közgyűlésén)

Tisztelt közgyűlés!

Mióta szerencsém volt a t. tagokat együtt üdvözölhetni, újra egy év pergett le; s hálával kell leborulni az isteni gondviselés előtt, hogy jól lehet a beállott gazdasági válság miatt ezen év anyagilag a mostoha évek közé számítható: a ma-

gyar nemzet nagy és hangya munkáját, a magyar népfaj erősítésében s jövődjének megalapításában mégis nyugodtan folytathatta. Ha a nemzet a rendelkezésére álló minden évet a múltban is így használt volna fel, akkor a magyar faj fejlődése 18 év óta már roppant haladást tehetett volna.

Azonban ne engedjünk tért azon pesszimistikus felfogásnak, hogy ezt többé pótolni nem lehet. Ezt pótolni lehet és pótolni kell. De csak úgy lehet, ha az egész nemzet kezét fog, ha mi is elfogadjuk felkent fejedelmünk jelszavát: „Egyesült erővel!” Ha a társadalom és törvényhozás kezét fognak.

Es ha majd eljön azon idő, — pedig annak el kell jönni, — midőn a társadalom milliókat fog gyűjteni a magyarosítás és népnevelés céljaira, ha minden megyében alakul ily egyesület, minden faluban lesz egy óvoda és tanító, és ha Sárosmegyének minden művelt fia és leánya nem nyugnek, de örömmel teljesítendő polgári kötelességnek fogja tartani a tagsági díjat lefizetni és a gyűlésen megjelenni.

Es ha majd eljön az idő, — pedig el kell jönni, mert minden pártnak végezzelja ebben kulinál — midőn Magyarország törvényhozása költségvetésében nyíltan és határozottan bevállva, négy-öt milliót fog évenként ezen célra, de csupán e célra megszavazni és kiadni, és az isteni gondviselés 20—25 béke-évet fog virrasztani a nemzetre, ezen óriási munka véghezvitelére: akkor, de csakis akkor hajthatja le fejét nyugodtban a nemzet és fogja meghajtani fejét és meghajolni az utókor azok előtt, és dicsőíteni mint második honalapítókat azokat, kik ezt véghez vitték. Es nemcsak a meggyőződés, de a bizonyosság legbensőbb hangján mondom: soha e nemzet fardozásaiért, áldozatért dúsabb kamatot és jutalmat nem látott, mint látta a magyar ezen áldozatáért.

Talán túlzónak, talán ábrándozónak tognak nevezni, de én e téren sem túlzást, sem ábrándot nem ösmerek. Én ezen ügyet oly szentegyháznak

és a szentegyházban oly magasan álló, oly tiszta lánggal lobogó oltárnak tartom, melyhez csak lelkesedéssel, kegyelettel lehet közeledni s melyért minden lelkesedés, minden kegyelet, minden áldozat, eltűnő esekélyesség és nem túlság.

Vannak példák a történetben, hogy ügyes, bátor, eszélyes, maroknyi nép óriási hatalomra vergődött, nagy nemzeté nütte ki magát. Oda mutatok a régi római birodalomra, mely esekély tartományka volt a mai Olaszországban Látium, és mivé fejlődött fiainak eszélyessége, izmai és áldozatkészsége által. Meghódította Olaszországot és Róma meghódította a világot.

Igaz, egy időszak sem hasonlít a másikhoz, a körülmények hatalma nagy befolyással van. Ma consolidált, egy ezétra törekvő, nagy nemzetek környeznek, roppant számban, roppant kiterjedésben. De a kisebb nemzetekre épen ez a legnagyobb veszély, és épen azért nem is törekszünk nagy hatalomra vagy világuralomra, de jogosan, bátran és nyílt homlokkal igenis törekszünk arra, hogy azon föld, mely Magyarország nevé viseli, érzelmben és nyelvben magyar legyen. A nemzetnek, mely a törvényelőtti egyenlőséget kimondotta és nyelvét jogosan államnyelvvé tette, felfogásom szerint kötelessége minden fiának módot nyújtani ezen nyelvet megtanulhatni, és ha ezt nem teszi, mulasztást, igazságtalanságot követ el mindazok iránt, kiknek az állam nyelve nem az anyatejjel beszivott hang!

Első sorban kötelessége ez tehát a törvényhozásnak; ha pedig ez nem teszi, annál még nagyobb hatalomnak, a társadalomnak, vagyis közvetlenül magának a nemzetnek kötelessége ez, mert a nemzetnek ösztöne azt mondja, hogy egyesek hibáért neki elveszni nem lehet!

Nézzék csak önök, mi történik körülöttünk. A roppant nagy, anyagilag és szellemileg óriási német nemzet. Ennek van annyi partialis és concentrált törvényhozása. Ez századok óta gyarapítja, fejleszti fajának erejét, az egész nemzet századok

A tisztkar daczára annak hogy a mulatság tulajdonképen a hadsereg érdekében volt rendezve — ismeretlen okból távol maradt. Mi, kik mindég azon fáradoztunk, hogy a civil és a katonai körök közt olykor-olykor felmerült surlódásokat elsimituk és a félreértéseket felvilágosítsuk, ezen tünnetessel szemben kénytelenek vagyunk bevallani, hogy ebbeli törekvésünk teljesen hajótörést szenvedett s nem szándékozunk jövőre a közvetítés hálátlan szerepét továbbra is folytatni. A mi a mulatság anyagi eredményét illeti, az összes bevétel tett 490 ft. 25 krt, a kiadás pedig 83 ft 16 kr., tiszta jövedelem tehát 407 ft. 9 kr., mely összeg gyümölcsötetés céljából egy helybeli pénzintézetbe helyeztetett el. A tavaszi mulatsághoz felfogadott ezigány-zene 160 frtnyi költséget a rendező-bizottság fedezte.

Felülfizettek: Piller Kálmán, Szinyei-Merse Pálné, Wladár Emil, Sitka Gusztáv ezredes, Görgey Gyula, egyenkint 10 frtot. Péchy Zsigmond 9 ft. Pulszky Gombos Zsófia és Hodossy Piller Anna 8—8 frtot. id. Szinyei Merse József 7 ft. 25 kr. Krajcsovic Rezső 6 ft. Palugyay Gusztáv, Károlyi László, br. Ghillányi Imre, Bujanovits Péchy Hermin, Keczer-Szinyei Eugina, Bánó Jeszenszky Róza báróné egyenkint 5 frtot. Bujanovits Gyula, Imre Aurel, Görgey Sándor, Podrazeky János, Bánó Géza, id. Péchy Antal, Ruprecht Kálmán 4—4 ft. ifj. Hedry Ernő, Dr. Parcher Felix, Péchy Ambros, ifj. Meliorisz Kálmán, Keczer B r t a l a n 3—3 ft. Füzy Béla, Péchy Elek, Lesko István, Kerekéty Keczer Anna 2—2 ft. Szinyei Merse István, dr. Propper Adolf, Péchy Pál, Görgey Ernő, Reviczky István, Leskó Imre, Guillaume Katalin, Dvald Károly, Gallotsik Vilmos, Semsey Adám, Bánó Árpád, Ruprecht Ede, Nyomarkay Kázmér 1—1 frtot. — A fényes siker érdeme első sorban Szinyei-Merse Pálné úrnő öngyásának tulajdonitandó, ki páratlan tapintattal és fáradhatlan tevékenységgel teljesítette az elnök tisztségével járó teendőket, támogatva elnök társa Piller Kálmán által.

Gyászír. A megyei gazdasági egyletnek buzzó, szakavatott titkára: Méhely Nándor nincs többé. A vett gyászjelentés következőleg hangzik: Özv. Méhely Nándorné szül. Jávorszky Irma, úgy a maga, mint gyermekei: Lajos nejével, Sándor, Jenő, Béla, Dezső, Gyula, Juliska, Mariska és Nándor; valamint testvére özv. Haraszthy szül. Méhely Julia nevében fájdalomtelt szívvel jelenti szeretett férje, atyjok, ipja és fivere kis-apsai Méhely Nándor úrnak, a sárosmegyei gazdasági egylet titkáranak élete 49-ik, boldog házasságának 20-ik évében f. évi június hó 27-én délutáni 3 óraker tüdőszélhűdés következtében történt gyászos kimulását. A boldogultnak hült tetemei f. hó 29-én lettek a róm. kath. egyház szertartásai szerint örök nyugalomra tetetve.

Gyűlés. A 6. szab. kir. város senioratusa e hó 28-án Bártfán tartja az évi közgyűlést.

Áthelyezés. Dr. Hrabeczy István ezredorvos a 67-iki gy. sorszámú honvédség orvosi karának tetteleges állománya helyezettett át.

Méhészek figyelmébe. A kir. tanfelügyelőtől vettük a következő sorokat: Tóth János méhészeti vándortanító folyó évi július hó 17-én Somoson, 18-án Eperjesen és 20-án Tót-Sóváron méhészeti előadást fog tartani. Ezen előadásokat ajánljuk általán a közönség, de különösen a tanítók figyelmébe.

óta közreműködik minden fiában, leányaiban, minden tagjában, van roppant nemzeti hadserege, az egész világra befolyó diplomatiája; van világra szóló irodalma, sajtója, melynél hatalmasabb eszközt egy nemzet fejlesztésére, eddig még emberi elme fel nem fedezett. Es ezen nemzet, az itt felsorolt legkedvezőbb körülmények között is felül még egy *Schulverein*-t is alapít! Miért? Mert azt hiszi, hogy fájának jövődjé, befolyása, hatalma még így sincs eléggé biztosítva.

Hát uraim, ha még ezen példa sem ösztönözne eszméltre, tevékenységre, akkor számunkra nincs gyógszer.

Az ezelőtt hat évvel Bécsben alakult *Schulverein*-nak ezer helyi fiókja és több mint 110,000 tagja van. Az egy évvel később Berlinben alakult „*Altalános német iskola-egylet*” csupán helyben 220 külön fiók-egylettel és 20,000 taggal rendelkezik, s működését nemcsak Európának minden vidékére, de Amerikára is kiterjeszti s az egyesült államokban és Braziliában önálló *Schulvereinek* alakultak, melyeknek azon világrészben újra külön fiókjaik vannak.

Megdöbbenő, de egyszersmind utánzásra méltó egyszerű példa. Azon nemzet teszi ezt, melynek úgynevezett nemzetisége semmi körülmények között veszélyeztetve nem lehet. Már most hol van az a matematikus, mely fajunk esékély számát és gyengeségünket tekintve ki bírná számítani, hogy ily körülmények közt milyen legyen a mi működésünk aránya!

Nos uraim lehet-e e téren tuzásról szó?

Hibetöleg ehez hasonló gondolatok és érzések dagasztották mindazok kebleit, kik oly szépen adakoztak különösen mult évben az erdélyi közművelődési társulat részére. Habár érezzük, hogy ezen Erdély iránt fellohogó lelkesedés, a mi, és más hasonezeln magyarországi egyleteinket némileg háttérbe szorította, melynek évi jelentésükben számszerinti bizonyítványát is fogjuk látni; még is öröm volt nézni az egész ország áldozatkészségét, —

A bártfai fürdő-vendégek névsora május 28-tól június 20-ig. Korpás Károly földművelő, Engländer Fáni, Rottenberg Hani, Mőwald Franciska es. kir. őrnagy özv., Báró Ghillány László birtokos, Róza Ferencz főfelügyelő, Vadász Józsefné tanár neje, Szentandrassy Lajos földbirtokos, Dr. Girtler Aladár kir. albiró, Mayer Emilné gőzmalom igazg. neje, Özvegy Chepely Ferenczné albiró özvegye, Csillag Józsefné földbirtokosnő, Guthmann I. L. kereskedő, Szikszó Bálint földbirtokos, Lichtmann Józsefné gazdálkodónő, Szepessy Géza bank- és váltó-üzlet tulajdonosa, Friedmann Róza kereskedőnő, Villásy Pál tanár, Dr. Czech Tivadar orvostudor, Szelke Géza min. hivatalnok, Kaczvinsky Béláné kereskedő neje, Kernel József es. kir. nyug. hivatalnok, Sztelho Mathild evang. esperes neje, Fuzsel Lipót postamester, Katiné Sándor távirat-tiszt, Stark Margit, Besseney Bertalané földbirt. s ügyvéd neje, Barossy Sándorné mozdony-vezető neje, Bares Lajos ügyvéd, özvegy Kállay Bertalané földbirtokosnő, Kállay Jenőné es. kir. kamarás neje, Fáy Ujházy Clementine főispánné, Mártíassy Andorné, Kiss Ignác vállalkozó, Mandies Edéné ügyvéd neje, Feldmann Hani kereskedőnő, Benedek Dénesné gazdatiszt neje, Zelmanovits Chiel, Horváth Ottilia birtokosnő, Schwarzer János kereskedő, Szobel Jakab kereskedő, Jeney Lajos gyógyszerész, Keczkés Sándorné birtokosnő, Virágh Jácintné kir. hiv. özv., Mőrser Jetti kereskedőnő, Mőrser Dóra kereskedőnő, Baumgarten Lipót kereskedő, Keczer Gyula birtokos, Schwarz Crescentia irlgalmas néni főigazgatónője, Schram Citta apáca, Benigny Camilla hivatalnok neje, Püschel Anna magánzó, özv. dr. Nékám Sándorné, Smriek Ferencz vendég-lős, Polacssek Manó orvos, Hitesy Janka tanár neje, Geiger Coecilia, Elischer Ilona kereskedőnő, Jakab Gizella és Vilma, Baliga Margit, Rubletzky István kereskedő, Komáromy Jánosné ügyvéd neje, Nagy Ida földbirtokosnő, Gärtner Dávidné iparosnő, Szeleczky Károlyné építész neje, László Béla földbirtokos, Koarád Amália iparosnő, Meszlény Miklós magánzó, Kemény Gézáné, Debreczeny Dániel kereskedő, Szepessy Károlyné, ifj. Barnafy Miklós szolgabíró, Kovács Lajosné ügyvéd neje, Landau Salamon kereskedő, Fortgang N. kereskedő, Dr. Mihalovits Sándor fürdő-orvos, Petényi Vendel m. kir. mérnök, Rosner Pauline hivatalnok neje, Rosner Ferenc es. kir. hadnagy, Dr. Vandracsck Jenőné orvos neje, Fáy József mérnök, Schönfeld Albertné kereskedőnő. Személyszám összesen 240. Atutazóknak száma 130. Összesen 370.

Utóállítás lesz holnap július 5-én a es. kir. 67. hadkieg. kerületi parancsnokság irodájában.

Kereskedők figyelmébe. A kassai kereskedelmi kamarától vettük a következő sorokat: Közeledek azon évad, melyben a mezőgazdasági termények értékesített, illetőleg nagyobb mérvben szállítatni fognak, miáltal a m. kir. államvasutak koestelepe tetemes mérvben fog igénybe vétetni. Miután jelenleg az államvasutak jelentékenyebb koestelepeivel rendelkeznek, ugy a gazdaközönség, mint a kereskedők és iparosok, valamint a forgalom gyorsabb legombolyítása érdekében állana, ha az ezen évben elszállítandó tűzifa, talpa, donga, kőanyag stb. készlet legalább részben a gabonaforgalom kezdete előtt vagyis a legközelebbi 6—8 hét alatt kerülne feladásra, mivel a gabonaévad beáll-

mert meg vagyok győződve, hogy azon nemzet, mely saját érdekét ily tisztán és élesen fel bírja fogni, azon nemzet nemsokára rá fog jönni, hogy a valódi veszély nem kelet, de éjszak felől jöhet és így rá fog jönni, hogy a magyarországi felső megyék egyletei, hogy a sárosmegyei magyarosító és népevelő egylet, hanem nagyobb legalább is azon mértékben érdemli a nemzet részéről a figyelmet és pártolást, mint Erdély.

De uraim bármi lelkesedés mutatkozott is Erdély iránt, ez a kezdetnek csak kezdete. Gyűjtetett pár száz ezer frt tőke, mely elenyésző csekélység ez a 16 erdélyi megyére. Hiszen ha csupán Erdély 16 megyéje, tisztán e célra adna ki, de évenként azon néhány száz ezer frtot, még az is kevés volna. A felsőmagyarországi tíz megyei szövetség 28000 frt tőkével rendelkezik, ez még sokkal kevesebb. A felolvasandó jelentésből pedig ott fogják önkölni, hogy miután elnökünk Szentandrassy Lajos 8—9000 frtnyi tett alapítványát egészen a kormány rendelkezése alá bocsátott s így a mi hatáskörünkől kiesett, alig rendelkezünk egy néhány ezer frt tőkével. Es ezzel is hogy állunk? ugy, hogy ha a kormány nem segíelne a pénzintézetek és külső megyei jöltevek nem adakoznának a sárosmegyei tagok tagsági díjainak nem pontos fizetése által az egylet működése igen rövid életű lenne, vagy azóta talán már a zátonyra is került volna.

Mult évben is, megmondtam a tisztelt közgyűlés színe előtt, hogy mindnyáján nagyon is érezzük a gazdasági válságot. Bevallom ma azt is, de egyszersmind egész határozottsággal azt merem állítani, hogy nem ösmerek a társadalom történetében példát, miszerint valaki azért ment volna tönkre, mert a haza oltárára néhány fillért áldozott. Sőt engedjék, hogy azon határozott véleményemet kimondjam, „mentül nagyobb veszély fenyegeti anyagilag is a földművelő gazdaközönséget és így a nemzet zömét és ezt bátor vagyok hangsúlyozni, annál nagyobb erőtt kell a közművelődés terén kifejezni,

tával a tűzifa, talpa, donga stb. árak számára szükséges járművel rendelkezésre állítása esetleg nem volna a kívánatos pontossággal eszközölhető.

Évi közgyűlés. Sárosmegyében a magyarságot és nép nevelést terjesztő egyesület f. évi közgyűlését mult hó 28-án tartották meg. Ami a jelenlevők számát illeti arról bizony esakis sajátlaltal nyilatkozhatunk, mert oly csekély számban jelentek meg, hogy az elnök Bánó József csak fél 12 óraker nyithatta meg, az egyesület nemes ezéjét fejtegető megnyitó remek beszédével, — melyet lapunk mai tárczájában reprodukálunk — az évi közgyűlést. Ezután olvastattott az egylet évi jelentése, mely szerint a pénztári állapot 1885. évi deczb. 31-én bevétel 6339 frt 9 kr., kiadás 749 frt 80 kr., a maradvány 5589 frt 29 kr. A tag díjakon kívül az 1885. évben különböző adományok ezimén befolyt 1002 frt 30 kr. A pénztári készlet a közgyűlés napjáig 6098 frt 81 kr. Az egylet tagjainak száma 555. A közgyűlés egyes határozatai közül megemlítendők. Az igazgató választmány tagságban Ribossy József halála folytán megüresedett helyre dr. Tergina Gyula kir. tanfelügyelő lett megválasztva és Gallotsik László öregeles pénztárnok végleg megerősítettett ezen minőségben. Határozat hozottott arra nézve is hogy az igazgató választmányi tagok száma 20-ról 30-ra szaporíttassanak és hogy ezen választott tagok 1/3-ada női tagok legyenek. Ezen határozatnál dr. Tergina Gyula indítványozta, hogy ne csupán 30 tagot válasszon az egyesület hanem 60-at, ezen indítvány azonban el nem fogadtott. Fontosabb határozat még, hogy a központi ovoda egyesület felkértek, miszerint a létesítendő 10 minta ovoda közül egyet Sárosmegye területén rendszeresítsen és a már fenálló ovodákat is istápolja.

„Stefánia.” Az angol kisasszonyok „Stefánia” felső leánynevelő intézetében mult hó 28. tartattak meg, a zárvizsgák a szülők, tanúgybarátok és nagyszámu közönség jelenlétében, mely alkalommal a jelen voltak örömmel tapasztalták azt, hogy a tanítók buzgósággal és szakképzettséggel teljesítették kötelességüket, s e tanítézet minden tekintetben megfelel a kor követelményeinek és eddigi hírnevének. A vizsga a következő programmal folyt le: Üdvözlét Greeffől. Énekelte a kar. 2. Ungarische Lustspiel. Overture Kéler Bélától, 8 kézre. Zongorán előadták: Jósá Márta, Szőnyei Ida, Gerzon Adrienne és Berzevicy Emmi. 3. „Die Schwalben” Kückentől. Énekelte a kar. 4. „Románce és Rondó,” Diabellitől, 4 kézre. Zongorán előadta: Kádas Paula és Piller Mariska. 5. „Sok és kevés,” példázat. Szavaltá: Toszt Ervin. 6. „Stille Liebe,” Lange Gusztávtól. Zongorán előadta: Szőnyey Margit. 7. „Gyermek-fohász,” magánének terzett-kisérlettel: Énekeltek: Oláh Margit Szőnyei nővérek, Jósá Márta, Gaal Emma és Bánó Lenke. 8. „Erdő, erdő, sűrű erdő,” ábránd Pávaitól. Zongorán előadta: Dessewffy Gizella. 9. „Zarándok dala,” Dinorah dalműből. Énekelte a kar. 10. Menuette Symphonieából, Haydn Józseftől, 6 kézre. Zongorán előadták: Cziple Ottil, Fejér Jolán, Cziple Jolán. 11. „La treille du roi,” operette. Zenéje Székely Imrétől. Előadta: Szaplonczay és Oláh Margit, Bónis Sarolta, Toszt Ervin, Kraynik Mária, Beór Anna, Ghillány Erzsé és Bartóffy Stefánia. 12. „Waldandacht,” Abttól. Zongorán előadta: Bánó Lenke. 13. „Az Úrnak napja im.”

mert a magyar faj elpusztulhatásának lehetősége egygyel szaporodott.

Nem szeretnék ugy eljárni, mint azt magam is tapasztaltam tanuló koromban, hogy ha az előadásra kevés hallgató jelent meg, a dorgálásnak hangját és súlyát éppen azok hallották és érezték kik jelen voltak, de a kik azt megérdemelték, a távollevők, — nem — nem önközöz szölok tehát, mert önközöz uraim, kik jelen vannak, legyenek általam legszivebben üdvözölve. De szölok azokhoz, kik nincsenek jelen s talán meghallják szavamot. Esengve és tisztelettel kérem, röjék le egyenként igen csekély, de összeségében nagyra telgyült tartozásaikat és örömmel s lelkesedéssel vegyenek részt a nemzet újja és nagygyá teremtésének dicsőséges munkájában. Hogy ne találkozzék többé költője a nemzetnek, mely a multat tekintve készetve érezze magát mint Petöfy épen Erdély ezimü költeményében elkese- redve oda kiáltani a nemzetnek:

„Tartottunk volna össze, s a világ most
Tudná hírnökét, s nem volnánk kizárva,
A templomból, hol a nemzeteknek
A tisztelet tömjénét égetik.”
„Tartottunk volna össze, nem törölnénk
Szemünköl anyyi fájdalmas könyüt
Midőn forgatjuk reszkető kezünkkel
Történetünk sötét lapjait.”

S miután a történet lapjairól szöloztam, még egyet említek. Foglalkozom Sárosmegye történetével, lesz-e e foglalkozásnak eredménye, nem tudhatom, de annyit tudok, mentül nagyobb halmaza az adatoknak táru fel ölttem, annál szebbnek, érdekesebbnek mondhatnám kiválóbbnak mutatkozik megynék multja. Azt hiszem, mindnyájunknak legfőbb törekvése az, hogy a jelen korszak alkotásai által, melynek egyik leghatalmasabb eszköze épen ezen egylet lehetne — ugyanoly dicső jövendőt hagyjunk maradékainkra, mint amily dicső multat hagytak öseink mireánk!

Mendelssohn. Enekelte a kar. 14. „O schöne Frühlingezeit.“ Umladitól. Citerán ének- és zongora-kísérettel előadták: Rudnyánszky Olga, Oláh Margit és Hirschman úr. 15. „Husarenritt.“ Spindler S.-től, 6 kézzel. Zongorán előadták: Bartóffy Stefánia, Cseley Sarolta és Jármy Antónia. 16. „Menuette Symphoniebol.“ Mozarttól. Zongorán előadta: Meczner Margit. 17. „Oszi dal.“ Mendelssohn. Enekelte a kar. 18. „Lame Bach to Ervin.“ Kuhe V.-től. Zongorán előadta: Toszt Ervin. 19. „Schmuckklänge.“ Lange Gusztávól. Zongorán előadta: Oláh Margit. 20. „Sóhaj.“ kétös, Mendelssohn. Enekeltek: Toszt Ervin és Berzeviczy Emmi. 21. „Rhapsodie Hongrois.“ Liszt Ferenczétől. 4 kézzel. Zongorán előadták: Dienes Hermin és Szaplonecz Margit. 22. „Rübezahl.“ regéköltemény. Zenéje Abttól, a magánéneket énekelte: Ghillány Erzs, Oláh Margit, Toszt Ervin és Jóska Márta. Szíveget szavalta: Szőnyi Ida. a kart énekelik az összes növendékek. 23. „Búcsú.“ Szavalt: Berzeviczy Emmi. Minden egyes piesznel az interválozások megmutatták, hogy a tudományos ismeretek mellett a szavalásban, énekekben és zongorázásban is meglepő s a tanítónővéreknél kiváló, dícséretre való előhaladást tettek. A mellékterekben a kézimunka s rajzolgatások voltak kiállítva: valóságos kis gyűjtemény minden fajból, melynek koronáját a szép himnuszok képezték.

Az eperjesi ipariskola. A múlt hó 28-án délutáni órákban megtartott zárvizsgák, melyeken dr. Schmiedt Gyula, orsz. gyűlési képviselő is jelen volt, a hallgató közönséget méltán bámulatra ragdhatták, különösen a Krisch Agost és Pondalicsk Emil osztályai, melyekben az iparos tanoncok tiszta kiejtésű és precíz magyar feleletei a tanítóknak nagy dícséretre válnak. Városunk és megyénk pedig esakis örömdíjat a szép sikernek, mert az egyik záloga annak, hogy gazdagodunk az iparos nemzedékben. Hogy a szellemi képzettség kívül a szorgalom is be van iparos tanoncokba öntve, azt bizonyítja azon bámulatra méltó munkakiállítás, melynek összeállítás, ezen ipariskola felvirágoztatása érdekében teljes odaadás és lelkesedéssel fáradozó igazgatónak, Lévy István tanárnak az érdeme. Az ő eszméje volt, hogy iparos tanoncaink ne csak iskolai, de gyakorlati derék iparosokká is képeztessek ki. Félve nyult eszméjének megvalósításához. De városunk iparosainál vizshangra talált a nemes eszme, oly annyira, hogy a két héttel előtt megindított mozgalomnak az lett eredménye, hogy közönségünk gyönyörködhett mintegy 160 tárgy fölött, melyek ügyes és esinos kiállításuk miatt összesen és egyenként magukra vonták a szemlélő figyelmét. Ezzel nem végződik még Lévy István érdeme. O még azzal sem elégedett meg, hogy csupán a közönség elismerő nyilatkozata legyen a tanoncok jutalmazása, hanem a jövőre való buzdításul 67 frtot gyűjtött, mely összeg a tanoncok között ki is osztott. E jutalmazás azonban városunk derék iparosainak is az érdeme, kik fényesen beigazolták, hogy a jövő időnek derék iparosokat törekssenek nevelni.

Érettségi vizsgák. Az eperjesi evang. collegiumnál ez évben megtartott érettségi vizsgálatok, melyek dr. Hunfalvi János egyetemi tanár és kormánybiztos elnökléte alatt folytak le, igen szép eredményűek, amennyiben a jelentkezők — szám szerint 17 — közül csupán egy bukott meg a

történetből, de az is szeptember hóban javító vizsgálatra lesz boesátva. Maga a kormánybiztos is ezen eredmény felett a legnagyobb elismerését fejezte ki a tanári karnak.

Megbokrosodott lovak. Folyó évi június 28-án megtartott hetivásárra bejött, többek közt Vavrek János somosi lakos is, ki lovait egy 12 éves fiú bízván az alkülvárosi utcáiban a városba ment. — A lovak megbokrosodtak s megvadultak a holló utcán keresztül a táborhegyi vetésekre rontottak hol azokat egy v. rendőr elfogta. — Szerencsétlenség nem történt s az illető tulajdonos a városi kapitányság által megbírságotatott.

Tömeges bírságolás. Ehéten több helybeli lakos lett beidézve a városi kapitányság részéről, nevezetesen azok, kiknek védjegynélküli ebeik a gyepmester által elfogattak. Eddig 18 ebtulajdonost, mert ebeik részére az előírt védjegyeket nem váltották ki, 3—3 frtyai pénzbüntetésben marasztaltak el.

A „Nasi-vasi“ lovagjaira szomorú napok. jobban mondva szomorú éjtelek járnak. Halmi János városi rendőrtisztviselő szorgalmasan figyel kezeikre. E hó 1-én végig vizsgálta a kártyabarlangokat, de sem Maurernél, sem Markovicsnál hazárdjáték nem üzetett, csak a regale bérlők helyiségében játszott egy két esavargó 21-et, a kiket szétkergetett; azonkívül bezárattak az összes koresmák, a mint a rendőri záróra kongott. Ideje is volt hogy ezen ügy a derék rendőrtisztviselő kezébe került, mert eddig e tekintetben ódes-kevév történt, sőt mondhatni akár a városi rendőrtanyán is játszhattak volna a nasi-vasit, alig ha lett volna bántódásuk.

Nagyszerű lelet. Az eperjesi rendőrség múlt hó 19-én éjjel rendkívüli örömben részesült. Egy rendőr, amint az alsó malom mellett ezirkált, megpillant az árok mellett egy gyanus sötét tárgyat s oda siet. Minő nagy volt a meglepetése, midőn egy kézi bőrdob tárult szeméi elé. Legottan hozzá is látott annak a laktanyára való expediciójához. Midőn megérkezett társainak kérdésére az örömtől nem is akart felelni, de hogy is ne, ki tudja minő kincsre rejtett a kuffer. De minő nagy volt ám a kacaj, midőn ex offo felnyitották és abban egy rossz nadrágot, egy fél ujjal díszkedő rég annál is rosszabb kabátot és egy esomó gratulációs kártyát találtak. Igen valószínű, hogy e kártyák a találó rendőrnek voltak czimezve, de biztosan nem tudjuk. Ki nem hiszi, hogy az eset való? tessék ellátogatni a rendőrséghez, hiszen a tulajdonos feltalálására annélkül is folyik a nyomozás.

Ferencz és Ferkó. Van A.-Sz.-kon egy családapa, kinek neve Ferencz és ennek van egy fia, kit a község Ferkónak nevez. Az apának és fiúnak többek között meg van az a jó tulajdonságuk is, hogy egy estenden duettben el-elidőgálnak a csapszékben. Így történt ez a napokban is. A dolognak az lett a vége, hogy a Ferencz is bergott, meg a Ferkó is otthon a mámoros Ferencz a tiszta erkölcsről kezdett predikálni a bergott Ferkónak, ki azt hitte, hogy vásárosat játszik az apjával, mint az egyszerű tehenes a bojtárjával s egy vágta fültövön az öreg, hogy ez csak nem összerogyott, de bezzeg ő sem maradt adós, jól eltárgyalta szerelmes magzatát. A dolog aztán azzal játszódott le, hogy Ferkó 3 napra a dutyiba került, hogy elmélkedhessék a t z paran-

esolat negyediké fölött: „Tiszteljed apádat és anyádat.“

Ferbli döntvény. Ha valahol egy Eperjesen szükséges megemlékezni azon döntvényről, melyet m. hó 8-kán hitelesített a kir. kuria teljes ülése, mely szerint az ugynevezett „nobel játék“ ferbli a kihágási B. T. K. 91. §-ában meghatározott szerencsejátékok fogalma alá esik. Jó lesz tehát az eperjesi kártyabarlang tulajdonosoknak ezen döntvényre figyelemmel lenni és a rendőrségnek pedig ezen döntvénynek szigorú érvényt szerezni.

Paraszt-junialis. Nem hiába, hogy modern világot élünk, de meglátszik ez még a mi tőjainkon is. Hiszen már ok is annyira haladnak, hogy majálist, junálist, maszk-bált és tudja Isten mi minden tombolás mulatságot rendeznek. Így fogamzott meg néhány kijói parasztleány agyában is az eszme, hogy ok f. hó 15-én kirándulással egybekötött „junálist“ rendeztek a kijói útszéli csárdában. A multság kezdetben szépen folyt, de mikor a csárdásra került volna a sor, már akkor a leányok helyett a léczák táncoltak és a cigányok helyett az üveg esörömpölése hangzott, minek vége aztán néhány legény megtapogatása lett, kik közül Andreiesik Jánost annyira elverték, hogy életéhez is igen esekély a remény!

Parittyázás. Számtalanszor felszóltunk már azon veszedelmes játékszer ellen, melyet a vásott gyerkőcök különösen a nyári időszakban arra használnak, hogy a madarakat lövöldözék vele, és kértük a rendőrséget, hogy a gyermekektől kobozzák el a parittyát, mely sok esetben az ablak betörésén kívül sokkal komolyabb szerencsétlenséget is okoz. Bár hasztalan volt eddig minden kérelem s mindig süket fülekre akadunk, kérjük még egyszer nemcsak a rendőrséget, de a szülési mestereket, hogy saját érdekükben tiltsák el gyermekeiket és tanulóikat e veszedelmes játékszertől.

Ördög volt benne. Várkony Vaszi szerencsétlenségére megpillantotta Vajda János zsebében a ketyegő óráit és nyugalma azonnal megbomlott. Elhatározta, ha török-szakad, de neki hozzá kell jutni a ketyegő mesterséghez. Igen ám! de hogyan, az volt a bökkenő. O maga gyáva volt arra s azért tervének keresztültételére egy pár porció szíverősítő fejében Pillar József margonyai legényt szólította fel, ki elég ügyes volt azt el is lopni. Nagy volt Vaszi öröme olyannyira, hogy nem is érezte volna magát jól benn a faluban, hanem kiment az erdőbe és ott egy bokor alatt annyira gyönyörködött a ketyegő mesterségben, hogy a gyönyörűségben el is aludott. Almából egy zsandár zavarta fel, azonnal a ketyegő mesterséghez kapott, de az bizony már a zsandár zsebében ketyegett és neki pedig a dutyiba kellett masirozni, hol azon ötletre jött, hogy abban az órában ördög volt.

Egy csapásra két legyet. A szobosi koresmáros sehogysen tud megbarátkozni annak eszméjével, hogy tulajdonképen miért is kell neki már 11 órakor a koresmát bezárni, hiszen épen ekkor volna neki a legtöbb rebachja, ekkor virrad a koresma hajnala. A esendörök f. hó 13-án éjjel után is nyitva találták koresmáját és abban egy csoport dorbézolót, kik között egy igazolvány nélküli esavargó épen díkeziózni akart a falu nagyreményű oszlopaira, kik vele együtt dözsöltek, midőn a zsandárok ot elesípték, a koresmárost

A vigasztalhatlan özvegy.

Vigjáték 1 felvonásban; írta HEDRY BERTALAN.

(Előadta Aradi Gerő színtársulata az eperjesi színházban.)

Személyek:

Peklényi Irén } gazdag	Szomorú Jeremiás, a kihá-
Buday Margit } özvegyek	zadási és temetkezési
Garamy Imre	egylet ügynöke
Julesa, szobaleány	1-ső } rendőr
Ravasz, rendőrbiztos	2-ik }

Történi Budapestben a Svábhegyen 1861-ik évben. Színhely: Emeletes villában esinosan berendezett szoba, erkélyvel. Nézőtől jobbra erkélyre nyíló ablak. Balfelől két ajtó: egyik Margit, másik Irén hálószobájába. Egy feltűnő helyen a megboldogult Peklényinek arcképe vagy mellszobra.)

I. Jelenet. Jeremiás (egyedül)

(Kopasz vén ember fekete ruhában, hóna alatt viaszos vászonba tekert csomag, belépve jobbra-balra hajlong; észre nem véve, hogy senki sincs jelen)

Jeremiás: Aláz' szolgálja! . . . Mélyen elszomorodott asszonyom . . . Elkeseredett szívvel tudatom . . . mennyire leverő reám . . . illetve fizletvégünkre nézve . . . (észreveszi, hogy magában van) Senki? Hm! Valjon hol lehet a megszorodott özvegy? (barnót szelencéjét előveszi, szippant) Nos várjunk egy keveset . . . Tehát ismét egy újonatnyi vigasztalhatlan özvegy, ki majd belehal nagy bánatába! . . . Az emberek nem is gondolnák, mily jövedelmező a fiatal özvegyek vigasztalhatlansága. Tiz boldog menyasszony nem számít annyit, mint egy boldogtalan özvegy! Jól megfontolva a dolgot, azt hiszem, hogy összes eddigi foglalkozásaim között: a fiatal özvegyek bánatának enyhítése hozott legtöbbet konyhára. Pedig jól megfontolva a dolgot, ezen állítás nem tréfa, ha végig tekintek multamon. Nevem Szomorú Jeremiás, ügynök a kiházadási és temetkezési egyletnél. Születésemkor roppant sok hibával, de még több jó szándékkal jöttem a világra. Csakhamar észrevettem azonban, hogy a temérdek arany igazság

egy rézillér kamatot sem jövedelmez, s midőn Proudhon egyik művében azt olvastam, „hogy a tulajdon — lopás“, lelkesültem láttam hozzá, hogy eme nagyszerű elvnek jelen nyomorú társadalmi állapotaink között gyakorlatilag érvényt szerezzenek. De lelkesedésem nagysága nem tarthatott lépést akaratommal, még pedig azon egyszerű oknál fogva, mert a modern állam zarnoksága folytonosan akadályokat gördített utamba s életemnek legnagyobb részét országos intézetekben (kuleszárt mutat) az erkölcs és erkölcselenség válfajainak különbözőségeiről elmélkedve töltöttem el. Látna és tapasztalva, hogy az állami önkény erőszakkal gától elveim kivételében: egy szép éjjel faképnél hagytam kellemetlen hullásgomat s hájóra vétele ország határától — Szombárdán bűjésű száltam, hogy Amerikába a tettek hazájába vitorlázzam. Itt aztán mindent megpróbáltam. Voltam ösvérhajósár, parti felügyelő, községi tanító, filloxera-biztos, hitértítő, továbbá népének Washington-ban, pinczér Mexikóban, tüzeltő Alexandriában, költőtánczos Kalkuttában, hasbeszélő Pekkingben, — mig végre Guineában követtem el a legnagyobb ostobaságot, (barnótot szippant) . . . szerelmes lettem s nőül vettem egy acquinocionalis teremést, ki előbb megesalt, aztán megbalt . . . Bár megfordítva tettem volna! — Nőm halálátán megokosodva, — az ember szörnyen megokosodik, ha megnősül — visszatértem újból Amerikába, de csakhamar honvágy szállta meg szívemet. Felébredtem bennem a hazafiúi érzelem, elhatároztam tehát, hogy hazajövök s gazdag tapasztalataimmal a kormányt támogatni fogom. Bankot alapítottam. Hja! itt is elkéstem. Megelőzött néhány honfitársam, kik szintén el voltak kellőleg látva (gunyosan) amerikai tapasztalatokkal. Hátt fordítottam tehát egyelőre Proudhonnak s beálltam becsületes embernek. Jelenleg Szeifenstern Salamon temetkezési és kiházadási üzletében ügynök vagyok. E diszes állás lassacskán annyit hoz a konyhára, hogy 2—3 év

mulva valószínűleg már újból hozzáláthatok régi kedvenc elveimnek nagybani megvalósításához. Addig is éljenek a vigasztalhatlan özvegyek! (Irének megjelen az ajtóban) . . . Ah ez ő!

2-dik J e l. Volt, Irén.

Asszonyom, lehetek-e azon siralomteljes szerencsében, hogy nagysádnak szolgálhassak valamivel?

Irének: Nemde uram, ön a legújabb gyász divatmustrákat hozza?

Jeremiás: Igen asszonyom, mindezen minták Párisból valók. Finom érzésű hölgyeink fájdalomuk látható keserűségét esakis párisi czikkekből szeretik kimutatni, s épen a mi ezégünk van azon bánatos szerencsés helyzetben, hogy az ország legelőkelőbb és legvigasztalhatlanabb özvegyeit kiszolgálja . . . (Irének sóhajt) . . . E sóhaj részvétre indítaná még a követ is. (zsebkendővel veszi elő, szeméit törli) Azt hiszem, nem esalódom, ha azon véleményem kockáztatom, hogy fájdalomának e hallható kifejezése megboldogult férjének szólt?

Irének: (sóhajt) Oh én vigasztalhatatlan vagyok! Jeremiás: (sóhajtva) Valóban nagy és megrendítő a csapás. Remélem nem maradtak gyermekek?

Irének: (könyövezve) Nem. — Hála a mennyei gondviselésnek!

Jeremiás: (gunyosan) Hála a gondviselésnek? (előszedi a csomagot) Megengedi nagysád, hogy néhány fejdísz mutathassak? Czégünk oly választékkal díszesedik, hogy merem állítani, miszerint bánatos szép arca klasszikus vonásaihoz esakis nálunk talál méltó fejdíszre. Tessék kérem ezt.

Irének: (próbálja tükör előtt) Valóban ez csakugyan igen diszes s a mellett mély szomorúságot és bánatot fejez ki.

Jeremiás: (tragikus meghajtással) Ugy van asszonyom! — Sárvári grófné, ki mult héten temette el negyedik férjét szintén ezekből rendelt meg két

pedig záróra be nem tartása miatt az illetékes hatóságoknak feljelentették.

Törvényt tudó tolvaj. Mult hó 4-én Klein Lipót koresmáros zárt kamráját éjnek idején feltörték és onnan több különemű ruhát és élelmi czikket emeltek el. A káros gyanúja Kocsis-ésák János és Parlek András nagy-sárosi ismert közártalmú legényekre irányult. A esendőrség meg is tette a nyomozást, de már csaknem felhagytak minden reményvel, midőn a gyanúsítottak egyike töredelmesen vallott, mondván, hogy csak azért tagadt, mert jól tudja, ha bevallja tettét, akkor öt évet kap; ha pedig eltagadja, akkor szabadon bocsátják.

Az Úrnapi Bártfán. Az Úrnapi körmenetet, melyben az egész város intelligenciája, a tanuló ifjuság, a leánynevelő intézet növendékei, a tűzoltóság s nagyszámú közönség vett részt. Kaczin-szky Ede apát plébános fényes segédlettel vezé. Ugyanazon nap Öngsnál 52 teritékű díszbéd volt, melyre a nyugdíjban levő katonai tisztok, a járási szolgabíró és a kir. járásbíró, adó és sóhivatal, városi tisztviselőség, ügyvédi kar stb. vett részt. A társasok közül a legelsőt Kaczin-szky Ede apát plébános vendégeire mondá, ezt követte Gallé Bélának a háziúrra mondott szépen sikerült toasztja.

Bártfa magyarosodik. A bártfai leánynevelő intézetben a zárvizsgálatok f. hó 21. és 22. tartattak meg, még pedig meglepő eredménnyel; Ugyanis nem rég még a főszly a német nyelvre lön fektetve, jelenleg ellenben a tanítás nyelve magyar s abban a növendékek oly előmenetelt tanúsítottak, hogy még a német és tót ajkú is szép magyar feleleteket adtak, s általánosságban mondva, már a pór népnél is az iskolás gyermekek csak magyarul társalognak. E szép eredmény Bártfa város érdemes apát plébánosának tudandó be érdemül.

Tüzeset. Julius hó 23-án Lukó-Mlinisko nevű vasgyár porrá égett.

A m. gazdasági egyesület tagjainak figyelmébe. Ertesítjük az egyesület tagjait, hogy Méhely Nándor elhalálása következtében, a titkári állás betöltéséig a „Gazdasági Ertesítő” kiadása beállítatik. Az egyesületre vonatkozó s a t. cz. egyleti tagokat érdeklő közlemények e lapok hasábjain fognak megjelenni.

Modern anya. Ne mondjunk nevet, elég az, hogy egy zálogházba egy úri nő jött e napokban, s 1000 frtnyi kölcsönt kért 2000 frtot érő házi butorzatára, mit 30% mellett pár nap mulva meg is adtak neki. A nő az összeget zsebre téve, jókedvűen mondá a pénztárnoknak: „Tudja, e pénz nekem egy spekulációhoz kell; leányaimmal — hárman vannak — egy tengeri fürdőbe akarok utazni, hogy ott férjeket kerítsek nekik, vagy ha ez nem sikerül, a tengerbe fojtom őket.”

Kivándorlás. Elszomorító az a kétségbeesett hajszja az amerikai jólét után, a mit népünk folytat — önmaga ellen. Valami esendes örület fogta el az emberek lelkét, a mely nem veszi be az okos szót, érzéketlen a szomorú példák iránt, hanem csak megy előre, ész nélkül. S mikor visszakerül, megjön az esze, de az ereje, egészsége és reményei oda vannak. A kivándorlás mindazonáltal nem szünetel. Az elmúlt héten vagy 60 család indult Amerika felé a Tapoly — és Makoviczáról és még folyton vándorolnak s készülnek újabb és újabb áldozatok a messze útra.

példányt. (pathossal) Igen! A mult héten voltunk azon bánatos szerencsés helyzetben, hogy ő méltóságának szolgálatára lehettünk.

Iren: Szegény nő! Már 4-ik férjét temette, képzem fájdalmát. (tükörbe néz a fejdíszre ezélozva) De jó izlése van.

Jeremiás: Kérem asszonyom fekezze korlátlan fájdalmát. Ezt 75 frtjával adjuk.

Iren: Jó ég! Mily olesó. De azt hiszem, hogy ez nekem egyelőre még kissé élénk.

Jeremiás: (más fejdíszet vesz elő) Itt egy másik. Legujabb divat, elegáns, pikáns . . . akarom mondani búbanatos . . . E forma igen kedvelt a finom özvegyeknél.

Iren: (tükör előtt) Nekem úgy látszik, hogy e fejdísz még jobban állana, ha a esipkek valamivel kisebbek volnának. (az arczképre néz) Öszegény Gusztikám!

Jeremiás: Asszonyom még egyszer esedezem, ne hagyja magát annyira átmarengzőlő fájdalmának. Ennek asszonyom 95 frt az ára.

Iren: Ezt tartom meg. (kis pausa) Uram még néhány ruhakelmét óhajtanék megtekinteni.

Jeremiás: Parancsoljon asszonyom. Minővel szolgálhatok, esteli vagy reggeli gyászszal? Ime ezt különösen merném ajánlani. Feltűnő esti gyász.

Iren: Igen, igen! ez megfelelne. Hány méterre van szükségem?

Jeremiás: Nemde azt óhajta nagysád, hogy bájos alakjának karesusága minél feltűnőbb szabásban leljen kifejezést?

Iren: Igen lehetőleg karesú szabást kívánok.

Jeremiás: Ez rendszeren az özvegyek szabása.

Iren: Nos hány méter kell ehhez?

Jeremiás: Általában 11 métert szoktak venni, de Sárvány grófné már két ízben 14 métert rendelt.

Iren: Tehát a 14-nél maradok én is. S mibe kerül méterje?

Jeremiás: Csak 5 frt 20 krba, mert célunk az özvegyek bánatát inkább enyhíteni, mintsem

Lövészegylet. F. é. június 27-én megtartott lövészegylet lett: Krivoss Gyula egy szegelővésre első, Szoika Gyula egy szegelővésre második, Mihalik Samu egy ötösre harmadik. Ezen kívül lőtt még Szoika Gyula 3 ötöt, F. é. június 29-iki lövészegylet eredménye: Rutkay Aurél első, Krivoss Gyula második s ezen kívül Rutkay Aurél 2 ötös.

Villámcsapás. Mult hó 27-én a délutáni órákban Alsó-jedlova községben a villám leütött Derzso Demeter házába, mely teljesen le is égett.

Nem a fejét, hanem a lábát értette. Mult hó 15-én Ulman Tobiasz czigelkai koresmáros-hoz egy ezigánytért be élte párjával. Sárával és ott egy fél liter borecskát rendeltek meg. A koresmáros a legnagyobb szíveséggel szolgálta ki őket, nem számítva arra, hogy annak árát nem fogják kifizetni. Pedig úgy történt. Mig a koresmáros más vendégeit szolgálta ki, addig a ezigány pár, kibén a többi vendégek Mikó János és nejt Sárát ismerték fel, illa berek nád a kerek, megugrottak. A koresmáros azonban utánok iramodott és utol is érte őket, de midőn a bor árát kérte, pénz helyett szitokkal fizetett a dáde pár és midőn látták hogy szép szóval nem menekülhetnek, Sárában felbuzdult a hős ezigányvér és a keze ügyébe került karóval egy taláta föbe ütni, hogy ez összerogyott és az arra járó-kelők eszméletlen állapotban vitték haza. A ezigány hősök elfutottak, de a esendőrségnek sikerült őket elcsipni és most azzal védekeznek, hogy ők nem a fejét akarták megütni hanem a lábát hogy ne szaladjon még továbbra is utánuk.

Riunione Adriatica di Sicurtia es. kir. szab. biztosító társaság Triesztben. Ezen társulat évi rend-s közgyűlése, melyen az 1885-i forgalmi év zárszámadásai és üzletjelentése tárgyalatott. f. évi június hó 23-án tartatott meg Triesztben; a terjedelmes minden üzletágazatot feltűntető üzletjelentés rövid kivonatát következőkben ismer-tjük. I. **Elhalásbiztosítások:** 1885-ben 8.679.444 frt tőke és 18.599 frt járadékról lett kötvény kiállítva. 1885. dec. hó 31-én érvényben volt biztosítások 36.877.045 frt tőke és 81.237 frt járadékra rugtak, s eszerint a tiszta emelkedés 4.318.750 frt biztosított tőke és 13.787 frt járadék. Ezen osztály díj-bevétele 308.304 frttal emelkedett mult év ellenében és 1.595.158 frtra rugott. Haláleset-, túlélési- és kihazasítási biztosítás fejében 695.285 frt fizetett ki, mely összegből 43.979 frt biztosítások fedezésére tartalékba helyeztetett. A díjtartalék 1885. december hó végével 7.447.390 frt volt, mely összegből 844.952 frt a viszbiztosítókra esik, s eszerint 526.388 frt tiszta emelkedés mutatkozik. II. **Ellemi (tűz-szállítmány- és jégkár) biztosítások.** A díjbevétele ezen három ágazatnál 7.770.654 frt viszbiztosítók terhére esik. Azonfelül 200.022 frt függőben levő károk fedezésére tartalékba helyeztetett. Viszontbiztosításra ezen három ágazatban 137.244 frt adatott ki. A készpénz-tartalék a tűz-biztosítási ágazatnál 1.530.362 frt és a szállítmány biztosítási ágazatnál 15.374 forintot tesz ki. A többi évi tűzbiztosítási díjtartalék tárczája 17.802.536 frtra rug. A Riunione létezése óta kerek 127½ millió frtot fizetett ki károkkért. Az 1885. évi üzleteredmény igen kielégítő volt, mely kedvező eredmény eléréséhez többé-kevésbbé minden ágazat hozzájárult. A nyeresemény frt 482.078.24, mely összegből első ízben 150.000 frt a jégkár-biztosítási tartalék emelésére és 45.335.50 frt árfolyam ingadozás tartalékainak

szomorú helyzetükből hasznót meríteni. . . . Ön sokat vesztett. Legyen nyugodt asszonyom, én ismerem érzelmét. Lesz gondom, hogy az ön toiletteje valami rendkívül bánatos kifejezést nyujtson alakjának. Oly toiletteit fogok kiállítani, mely a hölgyek körében minden tekintetben diadalt fog szerezni kedvednek. Ez oly feladat, mely engem szerfelett ingerel.

Iren: Ah szóljon!

Jeremiás: (jegyzőkönyvet vesz elő) Tehát a kelme a 5 frt 20 kr. Atlasz bétés hozzá 40 frt.

Iren: (tjeden) Szent ég, hová gondol!? Hisz egy röfös kereskedőné is külső!

Jeremiás: Türelem! Türelem! — Himzés 320 frt, esipke 600 frt.

Iren (örömmel) Ah most már értem! Ön lángész!

Jeremiás: Csak még egy kis türelem. Egyéb apróbb díszítésre 300 frt. Összesen 1266 frt 80 kr. Nos meg van elégedve asszonyom!?

Iren: Ah Jeremiás úr, ön lángész, valóságos tünemény a nőszabók zenith-jén. Most már magam is elhiszem, hogy öltözé-kem páratlan hatást fog kelteni.

Jeremiás: (összeszedve esomagját) Meg lesz velem elégedve asszonyom. S most engedje meg, hogy legnégyebb részvétem kifejezése mellett magamat ajánlhassam. (indul)

Iren: Maradjon kérem, még néhány szavam volna önhez kedves Jeremiás úr.

Jeremiás: Parancsoljon asszonyom.

Iren: E napokban érkezik Párisból férjem sarkóve . . . Svéd márványból készült s a leghir-nevesebb művész faragta. Szükségem lenne valami jelentős siriratra.

Jeremiás: Oh! a legnagyobb készséggel. Gondoltam erre is, s hoztam többfelét, még pedig a legjobb mustrákból. (kivesz több fogalmazványt) Ime egy stoikus felirat, mely így kezdődik (szavai) „Meghalni ez közös sorsunk.”

emelésére fordított. A maradékból alapszabály-szerűleg az általános nyeresemény alaphoz 51.114.50 frt esatoltatott, mely összeg, valamint az osztalék és a társulat hivatalnokai takaré- és nyugdíj pénz-tára részére adományozott összeg levonása után 183.235.80 frt marad a részvényeseknek osztalékul. Az osztalék részvényenkint 55 forintban állapított meg (1884-ben 50 forint volt) és július hó 1-től kezdve fizetetik ki. A tartalékok 1885-ben 825.445 frttal emelkedtek, és dec. hó végével 9.815.258 frtra rugtak, mely összeg következőleg osztódik el: az életbiztosítási ágazat díjtartaléka 6.602.439. — a tűzbiztosítási ágazat díjtartaléka 1.530.362 frt; a szállítmány biztosítási ágazat díjtartaléka 15.374 frt. — a jégkár-biztosítás külön tartaléka 550.000 frt — az A. mérleg árfolyam ingadozásainak tartaléka 181.093 frt. — B. mérleg árfolyam ingadozásainak tartalékalapja 152.809 — az életbiztosítási osztály külön nyeresemény tartaléka 150.000. — és a nyeresemény-tartalékalap 633.181 frt. — A köz-gyűlés által meghatározott alapszabályváltoztatások a társulat alapszabályszerű tartamának meghosszab-bítása és az évi közgyűlésekhez való meghívás idejének megrövidítését illetik. Az alapszabályok értelmében történt választások eredménye: báró Reinelt Károly, a trieszti kereskedelmi és iparkamara elnöke és báró Mörpurgó Marco az osztr. magy. Lloyd társulat elnöke igazgatóknak és pedig előbbi ismét, utóbbi az elhalálozott Landauer Gusztáv helyett választatott meg; Afenduli György és pojai gróf Alberti Emil felügyelővé újból megválasztatott.

Hirek a szomszédból.

— **Jótékony adomány.** Császká György szepesi püspök ő nagyméltósága Arvamegyében tett bér-málási körütye alkalomával az alsó-kubini és nemesztói tűzoltó-egyesületnek 100—100 frtot kegyesen adományozott.

— **Tátra-Füreden** június hó végéig 379 látogató volt, köztük több külföldi s néhány amerikai is, kikre a vadregényes vidék igen jó benyomást tett. A lomnici esuesnak idején első megmászója két poseni német volt, kik június 22-én hózivatar-ban érkeztek föl s visszajövet a nagy eső elől megmenekülve, a tarpataki Rainermenedékházban töltötték a zivataros éjszakát. Ugyanazon nap látogatta meg a fürdőhelyet Arenberg hercegné szül. Hunyady Julia grófnő, kinek első férje Obrenovics Mihály szerb fejedelem volt. Gróf Hunyady Lászlóné és három udvarhölgy kíséretében érkezett. A tátra-füredi épületek száma két új földszinti házzal is megszaporodott. Ezek egyike a férfiaknak, másika a nőknek szánt hidegvíz-fürdőépület, melyek egymástól el vannak különítve s mindennemű szükséges szerekkel ellátva. Nagy tükörök, függönyök és pamlagok díszítik a belsejüket.

— **Halálos párbaj.** Lőcsén m. hó 26-ka óta szomorú kimenetelű kárpárba tartj. izgalomban H. Petróczy Pal a 34. sz. „Vilmos császár” gyalogezred hadnagya, kedves, szerény modoránál fogva közkeveltségnek örvendő fiatal ember, párbajt vívott Bräuer hadnagygal, még pedig oly szerencsétlenül, hogy a helyszínén halva maradt. A párbaj karddal ment végbe s Petróczyt ellenfele oly erősen vágta meg mellkasa baloldalán, hogy négy bordája ketté vált, a kard behatolt a mell-üregbe s a szerencsétlen fiatal ember szívét és

gyomrát széthas-orvosok, a kik hód ki minden tudó pillanat mulva

— **A gróf Miksa** elnökléte. Az évi brutto jöve 9800 frt 40 kr. krnyi kamatok után, 20.507 frt. Ezen összeg kr. maradt meg új számlákra irat

— **Az év** folyamban Te közt a következő letnek minden éves korág. Mire zett tag fizet év egylet pénztáráb egyén van, ki a s 5 frtot. Azok, kik első esetben 20, juk ezen egylet helybeli tűzoltó

— **Katonák** olvassuk. Vasárnyugati oldala e e vonalon ment belüli szakaszvezet között s a mié egyik őt elvette a másik két huspocsolyakerülő katonáját. Kis veszedelmes aczé asztaltján a gyal elvevésért moros szörnyen futni ké rá nézve nem n Ez alatt az ott e merger rendőr is a szakaszvezető a pus delietinek, s zette, mert az most a rendőrtől a rendőr ezt meg kezdtek püfölni, laktanya előtt t jogosan megadja mert a laktanya rendőrt kiszabad

Árver

Kohn Salár végrehajtási szent és járulékaí iránt

Az 1886.

9 órakor e kir. tartandó nyilvánlatnak a kis-szeb Kis-Szebenben fe 516 és 517 hrsz kis-szebeni 51 sz 1841/6. hrsz. rétt azon sz. tjkvben helyre 150 fr. bar árban.

2. Ezen árny nok birtoktestenk adatni fognak.

3. Árverezn gatlan becsarának 72 frt 80 kr. és 1881. LX. t. cz. számított és az 1 keit m. kir. ie §-ában kijelölt ő küldött kezéhez cz. 170. §-a érte ságnál előleges szerű elismervény

4. Vevő ké letben és pedig a mitandó 30 nap naptól számítandó pedig ugyanazon minden egyes ve napjától számítan 1886. évi deczem

1886. évi deczem 1886. évi deczem adóhivatal, mint

A bánatpén mittani.

5. Vevő és az árverés na és átruházási ille

6. Vevő a

— **Arverezn** gatlan becsarának 72 frt 80 kr. és 1881. LX. t. cz. számított és az 1 keit m. kir. ie §-ában kijelölt ő küldött kezéhez cz. 170. §-a érte ságnál előleges szerű elismervény

4. Vevő ké letben és pedig a mitandó 30 nap naptól számítandó pedig ugyanazon minden egyes ve napjától számítan 1886. évi deczem 1886. évi deczem adóhivatal, mint

A bánatpén mittani.

5. Vevő és az árverés na és átruházási ille

6. Vevő a

gyomrát széthasogatta. Petróczy összerogyott s az orvosok a kik hozzá siettek, hasztalanul merítették ki minden tudományukat; az ifjúhadnagy néhány pillanat múlva kiszvedett.

— **A gölniczi vaspályatársulat.** Dr. Falk Miksa elnöke alatt megtartá az évi közgyűlését. Az évi bruttó jövedelme 31.906 frt 88 kr, mely 9800 frt 40 krnyi adminisztratívonalis 1599 frt 30 krnyi kamatok fedezésére kiadott összegek levonása után, 20.507 frt 28 kr. tiszta jövedelmet reprezentál. Ezen összegből új investíciókra 13.675 frt 35 kr. maradt meg s a fennmaradó 6831 frt 93 kr. új számlákra iratott.

— **Az első kötelező tűzoltó egyesület,** mely ez év folyamán Teplizen alakult, alapszabályai többek közt a következőket tartalmazzák. „Tagja az egyesületnek minden egészséges és becsületes férfi 18—45 éves koráig. Minden ház, melyben nincsen kötelezett tag fizet évente 1 frtot félévi részletekben az egyesület pénztárába. Minden ház, melyben alkalmas egyn van, ki a szolgálatot nem teljesíti, fizet évente 5 frtot. Azok, kik nem háztulajdonosok fizetnek, az első esetben 20 kr, a másodikban 1 frtot. Ajánljuk ezen egyült alapszabályainak tanulmányozását helybeli tűzoltó egyesületünknek.

— **Katonák brutalitása.** A „Kassai Sz. mlében“ olvassuk. Vasárnap este 9 óra előtt a főteza felső nyugati oldala egy kis esata színhelye volt. Ugyanis e vonalon ment egy ismeretlen maradt 85. ezredbeli szakaszvezető, ki három huszár tizedessel találkozott s a miért ezek neki nem szalutáltak, az egyikől elvette a kardot. Utak is eredt vele, de a másik két huszár röstellte a dolgot, hogy egy pocsolyakerülő így tegye csúfá az Isten legelső katonáját. Kis vártatva kirántották a hüvelyből a veszedelmes aczelt és hadonázva rohantak a főteza aszfaltján a gyalogos fölébb való után, hogy a kard elvevésért mörésre tanítsák. A szakaszvezető erre szörnyen futni kezdett s a mikor érezte, hogy ebből rá nézve nem néz ki dicsőség, a kardot eldobta. Ez alvte az ott ezírkáló rendőrségi őrszem, Neumerger rendőr is belevegült a heczezbe s a mikor a szakaszvezető a kardot eldobta, ő vette fel corpus delictinek, s ép ezzel jutott veszedelmes helyzetbe, mert az odaérkező két hadonázó huszár most a rendőrtől akarta elvenni a kardot, s mintán a rendőr ezt megtagadta, letépték és kegyetlenül kezdtek püfolni, kardlapozni. Ez már a honvéd laktanya előtt történt, a mi az eseménynek már jogosan megadja a katonai brutalitás elnevezést, mert a laktanya őrség a helyett, hogy Neumerger rendőrt kiszabadította a dühöngők kezei alól, az

őrség parancsnoka, Rásky honvéd szakaszvezető, maga is tetteleg bántalmazta a már különben is agyonkínzott rendőrt, a két huszárt pedig beeresztették a laktanyába, hová az időközben megérkezett katonai őrzáratot egy ott időző honvéd hadnagy rendelkezése nem bocsátották be.

— **Keresztapa híján.** Feljelentés történt a kassai kapitányságnál, hogy bizonyos Nagy József fia, daczára annak, hogy 11 hónapos, nincsen megkeresztelve, s ennek folytán anyakönyvben sinés bevezetve. Lokhorn városi kapitány, hogy meggyőződjék a dologról, Barna rendőri ellenőrt küldte el nevezettnek, Ferencz-külváros József utca 13. sz. alatti lakására, a ki is maguktól a szülőköt tudta meg, hogy a dolog csakugyan úgy áll, a mint mondatott. Nagy József azzal védekezett, hogy ő azért nem kereszteltette fiát mert szegény ember lévén nem talált keresztapát. A nyomor csakugyan nagy e családnál. Hát gyermek és valamennyi beteg! Találkozik talán emberbarát, ki a keresztapaiságot elvállalja.

— **A gömörmezei közművelődési egyesület** rozsnóy-vidéki körének választmánya e hó 23-án gyűlést tartott, melyen határozattá vált, hogy a tótajku Paesa községben gyermek-menhelyet állít fel, hol is a gyermekeket magyarul fogják tanítani; — ez óvoda — a váraljai helyi bizottság közreműködésével — már július hó 1-ső napján megnyílik. Továbbá Rekenye és Sebespatak igen szegény s idegen nyelvű iskolás gyermekei közt kiosztandó magyar könyvekre a kör 15 frtot utalványozott.

— **Medvek.** A Rozsnóy feletti Pozsalló hegyi legelőn a medvek ugyanesak garázdálkodnak, e napokban már a harmadik tinót vágta le, egyet pedig megsebesítettek.

— **Öngyilkosság.** Rozsnóy Mádai (Wittchen) Pál szabadságot állományu honvéd huszárhadapród m. hó 29. éjjel a „Fekete sas“ vendéglőben mellbe lötte magát. A szerencsétlen fiatal ember késő éjjel mulatott barátjaival; éjtől körül kiment a vendéglőudvarára s ott követte el végzetes tettét. Midőn a lövésre barátai kirohantak, Mádai az udvaron feküdt véreben. Rögtön orvosi segély jött s a sebesülteket hazaszállították. Az orvosok kivették a golyót a hátbőr alól, de konstataáltak a tödő szétronesolását s minden reményről lemondtak. Borzasztó kínok közt vasárnap este halt meg a szerencsétlen. A halál okául reménytelen szerelmet emlegetnek. Az öngyilkos atyja, Wittchen Aurél, a községi iskola derék igazgatója s családja iránt általános részvét a városban.

— **A tolvajok egymás ellen.** Az Ung írja: Czapoecsák Sándor képezdész, Laszo Miklós képezdész, kivel együtt s ennek felbujtására, Rotaridesz radvánczi erdővédőtől 320 frtot ellopott, e hó 23-án a Czikere erdőbe esalta ott, a mint a pénzen megosztottak volna, abból a czélból, hogy az emennek jutott 150 frt is az övé legyen, orozva revolverrel hátba lötte. A pénzt azonban töle el nem vehette, mert a meglőtt czinkos szaladásnak eredt s ámbár Czapoecsák rálött még egyszer, de nem találta, abban hagyta az üldözést. A megfutott czinkostárs aztán anyjához szaladt, ki az ügyet a rendőrségnél feljelentvén, nemsokára elfogták a gyilkost. A 150 frtot megtalálták, ellenben a Czapoecsáknál levő 170 frt még nem került meg. A vallatás alkalmával, melyet az ungvári főkapitány tartott, Czapoecsák bevallotta, hogy több társával e napokban nagyobb betöréses tolvajlást terveztek. A meglőtt tolvaj élet-halál közt fekszik a kórházban.

— **Vadorzó sorsa.** Dobsinán egy már több ízben tetten kapott, s a hatóságnak is följelentett, intelligens származásu vadorzót pár nap előtt utolért a Nemezis. Egy óz-sutát elejtő lövésével figyelmessé tette az uradalmi erdővédőt, a ki pár embert maga mellé véve, sietett föl az erdőségbe, a hol egy tisztás szélén meglátta a vadorzót, a mint éppen egy bakra lötte ki fegyverét. A mint a vadorzó észrevette az erdővédőt és kíséretét, reakok lötte ki fegyverének másik csövét, s egy embert megsebesített, mire az erdővéd szintén reakok lött a vadorzóra s azt több helyen megsebesítette, a ki azonban ennek daczára el menekült egész vére fagyva egy koresmában sziverősítőt vett be, azóta allítólag eltűnt volna.

— **Hymen.** Primócezi ifj. Szentmiklóssy Kálmán fiatal földbirtokos f. hó 23-án váltott jegyet Sebők Pál esetneki földbirtokos s Gömör kiváló férfianak bájos és szellemus leányával Annával.

Felelős szerkesztő és kiadó a többi tulajdonosok nevében:

Hedry Bertalan.

HIVATALOS ROVAT.

Árverési hirdetmény.

Kohn Salamon végrehajtónak Sarudy Ede végrehajtási szenedő elleni 90 frt tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében.

Az 1886. évi szept. 3. napján d. e. 9 órakor e kir. tkvi hatóság irodájában megtartandó nyilvános árverésen árverés alá bocsátatnak a kis-szebeni kir. jbiróság területén lévő Kis-Szebenben fekvő a kis-szebeni 579 sz. tjkvbeni 516 és 517 hrsz. ház és kertre 574 frtnyi, a kis-szebeni 51 sztkvben 90 hrsz. ház és kertre 1841/6. hrsz. rétre 728 frtnyi, valamint az ugyanazon sz. tjkvbeni + 1. a 761. hrsz. timár műhelyre 150 frban ezennel megállapított kikiáltási árban.

2. Ezen árverésen a fent körülírt ingatlanok birtoktestenkint a kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

3. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 57 frt 40 kr. 72 frt 80 kr. és 15 frt készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1886. november 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

4. Vevő köteles a vételár 3 egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés napjától számítandó 30 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt, a harmadikat pedig ugyanazon naptól számítandó 90 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6%-os kamatokkal együtt az 1886. évi december 6-án 39. 423. I. M) sz. a. kelt rendeletben előírt módon a kis-szebeni kir. adóhivatal, mint bírói letéti pénztárnál lefizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

5. Vevő köteles az ingatlanokat terhelő és az árverés napját követőleg esedékes adókat és átruházási illetéket viselni.

6. Vevő a megvett ingatlanok birtokába az

árverés jogerőre emelkedése után, ha a törvényes 15 napon belül utóajánlat be nem adatik, lép és annak haszna és kára őt illeti.

7. A vevőnek a vételi bizonyítvány az 1881. LX. t. cz. intézkedései értelmében csak az esetben fog kiadatni, ha az árverés napjától számított 15 nap alatt az idézett törvényezikk 187. §-a intézkedésének megfelelő utóajánlat nem tétetik.

8. A tulajdonjognak vevő javára bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog hivatalból elrendeltetni.

9. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének akitűzött időben eleget nem tenne, az általa megvett ingatlanra az érdekelt felek bármelyikének kérelme következtében az 1881. LX. t. cz. 185. §-a szerint vevő veszélyére és költségére bánatpénznek elvesztése mellett újabb árverés fog elrendeltetni.

Kir. jbiróság tkvi hatóság Kis-Szebenben, 1886. június hó 10-én.

Martényi Ferencz,
kir. jbiró.

792. tkvsz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kis-szebeni kir. jbiróság, tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Fedor Zugan János végrehajtónak Cziganko Vanyo Mihály végrehajtást szenedő elleni 56 frt tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a kis-szebeni kir. járásbíró-ság területén levő P.-Bajorvágáson fekvő a P.-Bajorvágási 5 sztkvben foglalt 3/8 telekből Cziganko Vanyo Mihály telerészét képező hányadára az árverést 328 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi július hó 21-én napján délelőtti 10 órakor P.-Bajorvágás község bíró házában megtartandó bírói árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 32 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 4. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

pirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság Kis-Szebenben 1886. május hó 2-án.

Tahy,
kir. aljbiró.

974. tkvsz. 886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kis-szebeni kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Juresisin János végrehajtónak Dujcsák András hagyatéka végrehajtást szenedő elleni 100 frt tőkekövetelés járulékaí iránti végrehajtási ügyében a kis-szebeni kir. járásbíró-ság területén lévő König községben fekvő a könnigi 32, sztkvben foglalt 3/8 telekből Dujcsák András 1/4 részét képező hányadára az árverést 334 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban azon feltétellel elrendelte, hogy a fentebb körülírt ingatlanért 480 frt ígértetik ez esetben az ingatlan a szolgálmi jog fentartásával adatik el, még ha a 480 frt szolgálmi joggal mint teherrel nem ígértetik, ez esetben az ingatlan szolgálmi jog fentartása nélkül árverezendő el, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi szeptemberhó 2-ik napján délelőtti 10 órakor megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 33 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 2. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság Kis-Szebenben 1886. június hó 1-én.

Tahy,
kir. aljbiró.

Hirdetmény.

A „Három rózához“ címzett s Eperjesszab kir. város tulajdonát képező épületnek emeletlak-helyiségei bérbé adók A feltételek a városi szám-vevősegnél tudhatók meg.

Eperjes, szab. kir. város gazd. tanácsa 1886. évi június hó 19-én tartott üléséből.

Kyss Géza,
jegyző.

1-1

Pályázat.

Az eperjesi evangélikus magyar-német egyház pályázatot hirdet az egyházi állás betöltésére. Javaldalma: szabadlakás a **lelkészilakon**, **100 frt készpénzben**, az évenként befolyó egyházi adónak 5%-a vagyis 50-80 frt és szabad adományok a karácsonyi ostya szétthordásáért s különféle egyházi cselekvények körüli kiszolgálásért.

lataért. Főbb kötelességei: az istentisztelet és egyházi eszelekvények körül való kiszolgálás, az egyház elemi iskolájának tisztántartása, az egyházi adónak beszedése s egyéb az egyházat illető ügyekben való pontos s hű eljárás. A pályázótól megkívántatik, hogy ágost. evang. józan s becsületes ember legyen, tudjon írni, olvasni magyarul vagy németül, esetleg mindkét nyelven és 100-200 frtos biztosíték letetésére képes legyen. A pályázók kérvényeiket **f. é. augusztus 1-ig** nyújtsák be az egyházfelügyelőnél tek. Kubinyi Albert úrnál, hol bővebb értesítést is nyerhetnek.

Az állás október 1-én töltendő be.
Eperjesen 1886 évi június hó 30-án.

Mayer Endre,
egyházi jegyző.

1-1

Árverési hirdetmény.

Alulírott bír. végrehajtó közhírré teszi, miként az eperjesi kir. törvényszéknek 1884. évi

2509. sz. végrehajtást elrendelő és az eperjesi kir. járisbíró-ágnak 1884. évi 1316. kiküldő sz. végzése folytán az eperjesi népbank javára. — Podhorányi Nándor és társa ellen 1400 frt tőke, ennek 1884. évi január hó 30-ik napjától járó 6% kamatai, 4 frt 80 kr. óvási 1/3% váltódíj és eddig 49 frt 50 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás foganatosítása alkalmával bíróság lefoglalt és 420 frt-ra becsült lovak és szekerek nyilvános árverés útján eladottnak, mely árverésnek a 2321-886. sz. kiküldetési rendelő végzés folytán a helyszínén vagyis Eperjesen leendő eszközésére **1886. évi július hó 12-ik napjának d. e. 10 órája** határidőül ki-fűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly meg-jegyzéssel hívának meg, hogy ezen árverésen a lefoglalt tárgyak becsáron aól is elfognak adatni.

Kelt Eperjesen 1886. évi június 29-én.

Prescsák József,
kir. végrehajtó.

NEM HIVATALOS ROVAT.

SALGÓ-TARJÁNI

TÖMÖR (darabos) és KOZKA-SZÉN.

A közeledő esélési időny alkalmából ajánljuk a t. ez. guzdászolónak
LOKOMOBILGÉPEK FÜTÉSÉHEZ
legjobb sikerrel alkalmas és évek óta elismert
tömör- (darabos) és kozka-szenünket
kivánatra minden vasuti állomásra szállítva és legolcsóbb árak mellett.
SALGÓ-TARJÁNI KÖSZENBÁNYA-RÉSZVÉNY-TÁRSULAT
BUDAPESTEN, JOZSEF-TÉR 12. SZ. A.
Az igazgatóság.

DAS BESTE
Cigaretten-Papier
IST DAS ECHTE
LE HOUBLON
französisches Fabrikat
von **CAWLEY & HENRY** in PARIS.
Vor Nachahmung wird gewarnt!
Die es Papier wird von den Herren
Dr. J. J. Pohl, Dr. E. Ludwig, Dr. E. Lippmann
Professoren der Chemie an der Wiener Universität, bestens
empfohlen u. zwar wegen seiner ausgezeichneten Qualität, sei-
ner absoluten Reinheit und weil demselben keinerlei der Ge-
sundheit schädlichen Stoffen beigemischt sind.
183. 30-27
500 FEUILLES
FORMAT FRANÇAIS
Cawley & Henry
SEULS FABRICANTS
Fac-Simile de l'Etiquette 7 Rue Beranger à PARIS

Hirdetmény.

Szentlélek Kalmának Sáros megyében
kükemező és Lueska községek határaiban
levő
tagosított és tehermentes
nemesi birtoka
szabad kézből eladó.
Miről a venni szándékozó közönséget
oly megjegyzéssel értesítem, hogy az adás-
vételi jogügylet velem, mint közjegyzőleg
igazolt meghatalmazottal végérvényesen
köthető meg.
Kassán, 1886. június 14-én.
Fábián János
ügyvéd.

LIPPMANN
KARLSBADI
PEZSGÓ-PÓRA

A karlsbadi ásv. nyivekből nyert forrás-termények se-
gítségével készítve, tehát ezek minden hatályos anyagát tar-
talmazzák és minden gyógyító tulajdonait különös erővnyre
uttatják.

Étvágyat gerjeszt		Használata kellemes	
Emésztést előmozdít	gyomorban szenvedőknek	Hatása biztos	
Vade-mecuma			

Felülmulhatlan hashajtó szer

Kivételes, gyors és biztos hatással.
Kellemes. **olcsó.** kényelmes.
Egészséges! **tehát** **űditő!**
minden esikarólag működő hajtószert pilulánál stb. előnyben
részesítendő. Orvosilag ajánlva gyomor-, bél-, máj-, vese- és
hólyag-bajoknál.

Elismert és sokat keresett háziszert.

Emésztési gyengeség vagy háborgatott emésztésnél, ét-
vágy-hiány, ülő életmód által előidézett gyomor és bél atonia-
nyakosság és evés utáni rosszullet, kellemetlen felbőfögés, fel-
fúvódás, gyomorhív, gyomorfájdalom, — nyomás vagy görcs-
— vértódlás, fofájás, szédülés, migraine, vérrekedés, aranyért-
— rendetlen székelés és mánaké székrekedésnél. Appróbat,
szer kövérség ellen. **Valódi csak** akkor, ha minden adagon
a védjegy **Lippmann** kezevonása látható.
Kapható minden bel- és külföldi gyógyszerárban 2 frt
15 kr beküldése mellett, egy eredeti doboz bérmentve küldetik
egy doboznál kevesebb nem küldetik.
Központi szétküldés: Lippmann gyógyszerára Karls-
badban.
Kapható eredeti dobozként 12 pár 2 frt, 1 pár 20
kr a következő uraknál: **Kassán:** Gallik. **Bártfán:** Toperezer
Debrezenben: dr. Rotschnek **Miskolcson:** dr. Herz. **dr. Rác**
M. nkácson: Gottier. **Nyiregyháza:** Korányi, Lederer, Szopko
S.-A.-Ujhely: Pintér. **Szatmáron:** Bosin. stb.

Champagner

Gustav Schmidt in Pressburg

empfiehl seine, aus den besten Weinsorten
Ungarns, genau nach französischer Methode
erzeugten Champagner:

Grand vin de Champagner . . . fl. 50
Jockey Club 2.—
Magyar pezsgő 2.—
Carte noire 2.60
alleinige Niederlage für Eperies bei Herrn
Carl Linkesch. —6

Értesítés.

Van szerencsém úgy a városi,
mint a vidéki t. közönség nagybecsű
tudomására hozni, hogy f. évi július
elsejétől körübelül augusztus 8-ig a
bártfai fürdőben fogok időzni, mely
időtartamra fogorvosi műtermemet is
oda helyezendem át.
Dr. Mosánszky T.
gyakorló- és fogorvos Eperjesen.

Trunksucht

heile ich durch mein seit langen Jahren
bewährtes Mittel und sende auf Verlangen
umsonst
gerichtlich geprüfte und eidlich erhärtete
Zeugnisse
Reinhold Retzlaff, Fabrikant
in **Dresden 10** (Sachsen)